

Munice na Ukrajinu? Nejspíš trestný čin. Pekarová si zcela neuvědomuje rizika, obává se poslanec Vích

- CZ24 News | 20. února 2022

ČESKO/UKRAJINA: „Zájem na ukrajinském konfliktu ale projevují státy, kterých se to geograficky vůbec netýká,“ připomíná poslanec SPD Radovan Vích. Je podle něj otázkou, jaké mají záměry. Evropské mocnosti Německo a Francie se zoufale snaží válce, která by je zasáhla, zabránit. Na rozdíl od české vlády, která jede válečnickou rétoriku. Poslanec se však obává, že jejím zástupcům úplně nedochází, co to může způsobit.

V západních sdělovacích prostředcích se v minulém týdnu objevila informace, že Rusko vtrhne na Ukrajinu ve středu. Je neděle a informace z Ruska hovoří o tom, že svá vojska spíše stahuje. Co jsme to sledovali poslední týden za podivnou válku?

Evidentně ve středu 16. 2. 2022, natož ve 3 hodiny ráno, jak uváděla některá západní média, Rusko na Ukrajinu nevtrhlo. Pro válečné jestřáby to bylo jistě velkým zklamáním, aneb, jak trefně poznamenal můj poslanecký kolega Jaroslav Bašta, připomíná to větu z filmu Fanfán Tulipán „Nepřítel nás zradil“. To dobře demonstruje absurdnost informací prý přímo CIA, které o tom termínu a čase referovaly. Jak připomenul i pan prezident Miloš Zeman, je to blamáž.

Nicméně situace i tak zůstává napjatá, protože vojenské síly na Ukrajině i na území Ruské federace jsou stále přítomné v počtech způsobilých k vojenskému střetnutí. Nicméně nezahájením útoku ani z Ukrajiny na Doněck a Luhaňsk, ani z Ruska na Ukrajinu, dává znovu možnost řešit rozpory diplomatickými prostředky, nikoli vojenskými. A já jsem stále přesvědčen o tom, že Ruská federace nemá zájem vést ozbrojený konflikt na Ukrajině.

Kdo měl podle vás zájem na konfrontaci na ukrajinsko-ruské hranici?

Ono je třeba si definovanat, kterou část rusko-ukrajinské hranice máte na mysli. Jiná je situace od Charkova na západ a jiná v části hranice, kterou kontrolují Doněcká a Luhaňská lidová republika. Tedy oblasti, které nemá pod kontrolou centrální vláda Ukrajiny. Z hlediska Doněcku a Luhaňsku je zřejmá snaha zachovat status quo; jestli mají zájem se připojit přímo k Ruské federaci a zda ta by je vůbec chtěla, to je dost sporné.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Zájem na ukrajinském konfliktu ale projevují i státy, kterých se to geograficky vůbec netýká a není jisté, zda chtějí opravdu pomáhat Ukrajině, nebo realizovat nějaké vlastní mocenské záměry. Kolega poslanec Bašta nedávno připomněl, že nejvíc nadšené do zahájení vojenské fáze ukrajinského konfliktu jsou země od Ukrajiny velmi vzdálené, tak, že by na ně případné potíže nedopadly, USA a Velká Británie.

Naopak si všimněte, že jak Francie, tak Německo vyvíjejí horečné diplomatické úsilí k urovnání krize

a létají mezi Moskvou, Washingtonem a Kyjevem. Podobně se v Moskvě postupně objevili premiéři Polska a Maďarska. Tedy někteří konflikt podněcují, jiní se ho snaží diplomaticky urovnat, protože jsou jim jasné potenciální dopady válečného konfliktu v Evropě na jejich země.

A vláda České republiky se postavila po bok podněcovatelů konfliktu, což vnímám jako krajně nezodpovědné chování.

Co říkáte postoji české vlády, respektive vládní pětikoalice (včetně třeba Markéty Pekarové Adamové nebo senátorů)? Co ukázala ukrajinská krize o naší zahraniční politice?

Jak už jsem naznačil, nová česká vláda se přidala k válečným jestřábům a podobně se k nim připojila i předsedkyně Poslanecké sněmovny Markéta Pekarová Adamová a jistí senátoři. Zdá se, že si zcela neuvědomují riskantnost této válečnické rétoriky. Ukrajina není členem NATO a není vůbec jisté, že by tam byla přijata země, kde je občanská válka. Ukrajina nemůže ani ve snu uvažovat o pozvánce do NATO. Navíc konflikt pomohla podnítit kontroverzním návrhem zákona o základech státní politiky v přechodném období, který předvídal reintegraci Donbasu a Krymu. To by se jistě neodehrálo mírumilovně.

Naštěstí ukrajinská vláda už pochopila, že se poněkud unáhlila a celá Ukrajina by se stala jen obětním beránkem a tréninkovým polygonem v souboji dvou mocností. Takže návrh zákon koncem ledna zase stáhla.

Podobně by bylo žádoucí, aby nás zástupci pětikoalice přestali hnát do války. Pokud někam posíláme darem munici a vyslali bychom tam i vojáky, nutně by nás to řadilo mezi válčící strany s rizikem odvety protistrany. Nicméně naše armáda ani civilisté na takový protiútok, třeba i hybridní formy, připraveni v současné době nejsou.

Jste členem sněmovního výboru pro obranu, jehož protějškem je ministryně Jana Černochová. Ta prosadila od nás dodávku dělostřeleckých granátů a další podporu Ukrajiny. Vysvětlila to nějak poslancům ve výboru?

V novém volebním období ještě výbor pro obranu neměl jednání, na kterém by ministryně obrany Černochová byla přítomna, a nebyla tak možnost se jí zeptat na vysvětlení. Nebyla ani možnost jí v této věci ústně interpelovat. Jsem ale přesvědčen o tom, že by se mohlo jednat z její strany i o trestný čin ve smyslu podněcování k válečnému konfliktu, protože dělostřelecká munice určitě není prostředkem humanitární pomoci.

Očekáváte, že ukrajinskou krizi bude řešit ještě české předsednictví EU?

Doufám, že nejžhavější fáze ukrajinské krize bude v té době již vyřešena, a to ve prospěch udržení míru. Lze však předpokládat, že situace zůstane zachována v současném stavu rozložení sil, resp. ideálně po stažení bojových jednotek od hranic. Vojenský konflikt si opravdu nepřejme a nepodněcujeme.

Pokud by se na Ukrajině zhoršila bezpečnostní situace, mělo by Česko otevřít Ukrajině své hranice a pracovní trh?

Pokud je mi známo, na českém pracovním trhu se pohybuje poměrně velké množství pracovníků z Ukrajiny. Jejich počet, pokud jde o legální migraci, je průběžně regulován s ohledem na potřeby České republiky a našich zaměstnavatelů. Tak by to mělo být zachováno. Dále je zde totiž migrace z Ukrajiny s tzv. schengenskými vízy vydávanými jinými státy EU, velmi často Polskem. I odtud k nám

proudí pracovní migrace z Ukrajiny.

V případě potřeby řešení zvýšeného množství žádostí o azyl je třeba postupovat obezřetně, s ohledem na občany České republiky. Důležité tak je podobným konfliktům, jako ten aktuální na Ukrajině, které mohou zvedat migrační vlny, předcházet. Například nepodněcováním zcela zbytečného napětí, ale spíš podporovat mírové vztahy mezi zeměmi, Ukrajinu a Rusko nevyjímaje.

Někteří čeští politici i aktivisté říkali, že tzv. česká dezinformační scéna se rychle z covidu přeorientovala na Ukrajinu, začala hájit Rusko a NATO označovat za agresora, což prý mělo značit, že zdejší proruští trollové dostali pokyn a bylo to vydáváno za nepřímý důkaz, že válka bude...

Otázka je, co to je dezinformace. Je to informace zcela nepravdivá, nebo jen nehodící se určitým kruhům posuzovatelů té správné pravdy? Mám dojem, že se často setkáváme spíš s tím druhým. Dost často i ve vztahu k posuzování střetů NATO vs. Rusko, a to nejen ideologických střetů. Nemám rád cenzuru informací a cením si naopak pravdivých zpráv. Ty opravdu potřebujeme, protože ve vypjatých chvílích střetu mezi mocnostmi jich bývá jako šafránu.

Mimochodem, komentátor Jindřich Šídlo nedávno na sociální síti vtipkoval, že „oficiálním jednacím jazykem SPD je ruština“. Proč myslíte, že se v těchto kruzích hovoří o SPD jako o proruské páté koloně?

To byste se musel zeptat pana komentátora osobně. Pochybuji, že to sám myslí vážně. V hnutí SPD nejsme ani proruští, ani probruselští, a já sám jsem v Rusku osobně nikdy nebyl. Pouze jednoznačně a dlouhodobě hájíme české zájmy. Zejména je to teď vidět při jednání Poslanecké sněmovny. To musí fanoušky pětikoalice a Evropské unie nesmírně rozčilovat, proto přicházejí s trochu dětinskými nálepkami.

Nicméně to naznačuje, že se hnutí SPD daří dobře hájit vlasteneckou agendu, když se do nás pouštějí s takovou vervou. Horší by bylo, kdybychom je nezajímali. To bych si kladl otázku, zda pracujeme správně.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

[ZDROJ](#)